SAYI 115 FİYATI 8000 TL (KDV'Lİ) 6 EKİM 1993 ÇARŞAMBA

yorgun DELİ

DERYA SAYIN'DAN "BİR REKLAMIN PERDE ARKASI 2. SAYFADA

RESUL ERTAŞ'IN JURASSIC PARK'I 4. SAYFADA

KEMAL KENAN PATLAMA NOKTASI'NDA 14. SAYFA

ERKİN ERGİN 15. SAYFADA

SAHİR KAÇINCI SAYFADA?...

BORİS YELTSİN KAPAKTA

SELÇUK ERDEM
SUAT BİLGİ
MURAT BEŞER
HAKAN KARATAŞ
FARUK BAYRAKTAR

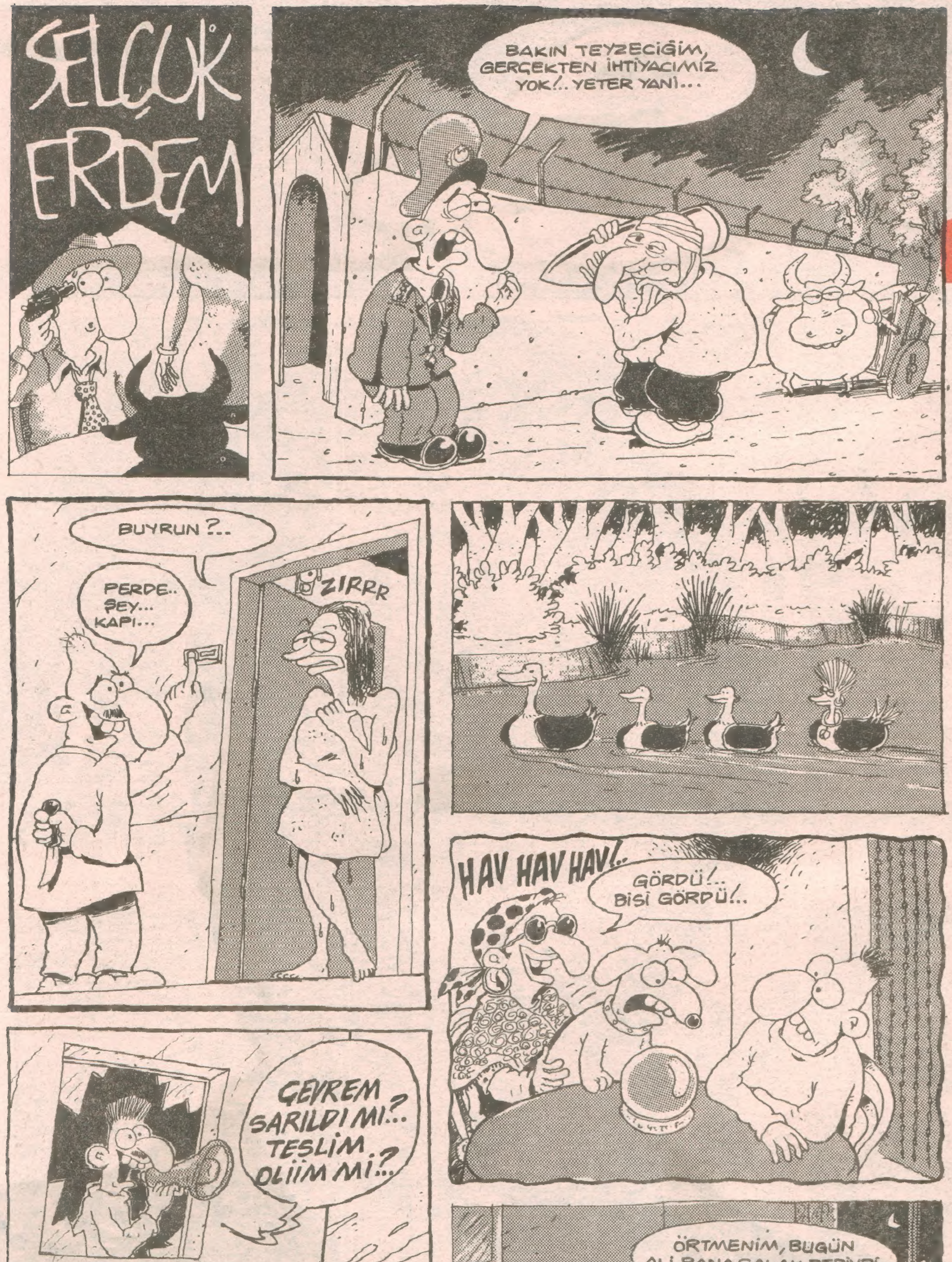

ENİŞTE

Ben Rum Çocuğu Değilim

Bu işe bir dur deme zamanı geldi sevgili Deli dergisi okurları.
Hayır hayır Hürriyet ile İnterstar kavgası değil benim kavgam.
Ben yuvasını kurtarmaya çalışan bir ihmal edilmiş eşim...
Eşim bana uzun süredir bir rm çocuğu muamelesi yapıyor...
Oysa insanlar evlenirken iyi ve kötü günde birlikte olmak için birbirlerine söz verirler.
Şimdi soruyorum size Cimbombomumuz Fenerbahçe'den iki gol yerken yengeniz neredeydi biliyor musunuz?
Ege ekici tütün peyasası için baş fiyat belirliyordu...
Böyle evlilik olmaz olsun...
Keza kurabiyelerimin ltı emaye tepsiye yapıştığında yengeniz Moskova'da gününü gün ediyordu.
Evliliğin karşılıklı anlayış güvn ve sevgi üzerine kurulduğunu ve bunu bozacak tek şeyin eşlerden birinin uyurken kamyon gürültüsü çıkartmak olduğunu biliyorum ama her akşam sağ elimdeki kadehpi şerefe diyerek tokuşturmaya mecbur muyum ben?
Herkesin karısı dizinin dibinde otururken benimki eve bile uğramıyor artık.
Eğer vatan için biri eşini feda edecekse niye bu fedakarlığı Yıldo değil de ben yapıyorum?
Hakem neden Wagenhausun toup eliyle kestiği pozisyonda penaltı vermedi?
Pardon bunun konu ile ilgisi yok.
Eşime şunu açıkça söylemek istiyorum Yeter artık. Evine dön ve beni ihmal etme.
Ben rum çocuğu değil senin öz be öz eşinim...
biz bir yatıkt kocamak için evlenmedik mi? (Bu arada yastık kılıflrını ve nevrsimleri de Fabmatik ile yıkadım bembeyaz oldu.)
Artık bu sevdadan vazgeç, vatanımı ben de çok seviyorum ama uyurken horlaycak bir kadın ihtiyacım var ve zaman zaman bunun vatan sevgisinden bile daha önemli olduğunu düşünüp kendimden utanıyorum.
Bırak işleri erkekler yapsın. (Bizim evdeki gibi)
Sizi bekliyorum. Evin yerini unutmuş olabilirsin adresi de vereyim bari...
Murat Karayalçın Bulvarı, Süleymn Çıkmazı 24 Numara... Tarabya...
Anahtar paspasın altında, öptüm.

BİR REKLAMIN İÇ YÜZÜ

Derya Sayın

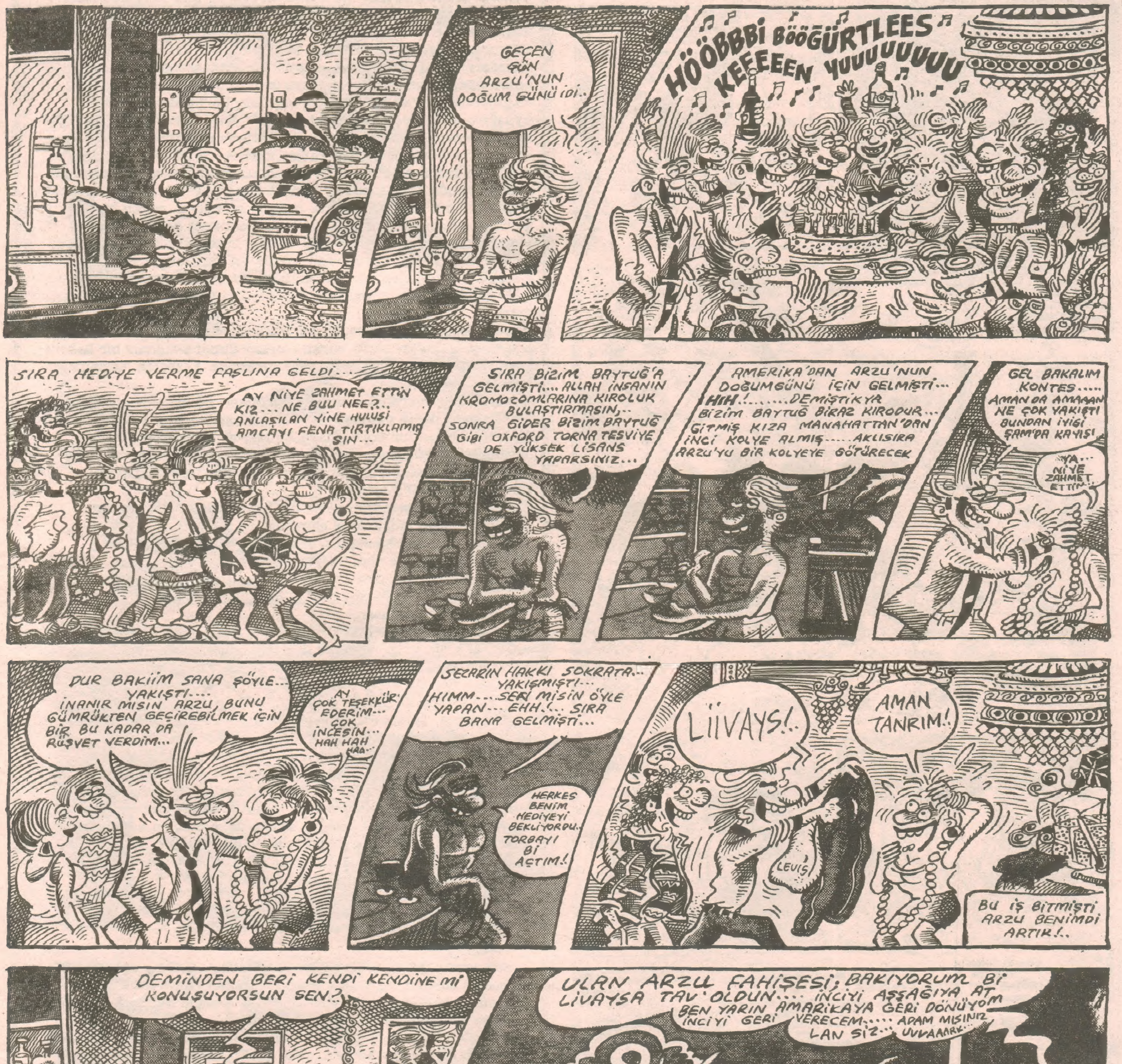

aslında Sosyalizm 1 gün iyi filme konu olabilirdi, ama TV ve MEDYADAK,

Hep Aydınlık okuyordu karanlık sevgilim,
neyse ki bacakları güzeldi.

Öyle bir kızdı. Mordu. Kalbi açtı. Karnı hiç acıkmazdı. Ona hep kötü davranmışımdır. "Ama ya halkların kardeşliği?..." dediğinde yüzüne tekme atardım. İyi hatırlıyarom, bir gün "...göreceksin devrim olacak ve senin gibileri Çubuklu 29'da asacağız" demişti. Sonra da hazırladığım kokteyl'i içmiş, pedding* yapmıştık. Biliyordum sevişirken bile aklı Meis'ten gelen bolşevik şarkılarındaydı. Meis uzaklardaydı Meis uzaklarda bir Yunan adası, aşağımızda bir bardı. Amerikandı. O gece 1 defalık düşünmüştüm: "Galiba barları, solçüları bir yerde toplayarak uyuşturmak isteyen bir devlet açıyor." Evet kesinlikle böyle. Oysa Ruşya Şaltanatı (SSÇB) ve köpek Laika ve uzay yolculukları ve smirnof ve lise Aristo. Hey kafam karışık! Oysa artık buralarda az zamanım kaldı, ölüp köpeklere bırakacağım. Karımsa hala onların elinde. Zavallı Lucy. Hep Aydınlık okurdu, RTT'ye sempati duyardı. Ama RTT bir çeteydi, hem de sarı siyah renkli birçok motorlu adamı olan ve bu adamların dolu yere zarflar içinde pusulalar, planlar, örgütle ilgili bilgiler bıraktığı bir çete. ÇEteydi. Reçete. R,ç,t,k sert ünsüzlerdi. Yıkmktan korkmuyordum. Ezilsindi onurum. Onursuzluk sörf yapmak gibiydi "Anne kalbim acıktı." "Al oğlum bugünkü yemeğin 'Kutsal Aile' ye " ..." Yeter Anne, yeter...

Dışarısı kahverengi. Sıradan bir Nesquik nazi rüzgarı. Hristiyanlar 6. Haçlı ordusunu bir türlü kuramıyorlar. Şimdi aldığımız bir habere göre TÜRQÜİYE 1. olmuştur. Ama herşeyde. Futbolda, eskrimde, aşkta... götte..

Dışarıdaki kahverengi, akşam yaklaştıkça yerini "Bize hergün olimhpiyat" diyen yaklaşık 60.000.000 kadar ve pis kokan türk ve türk'ten oluşan bir yozlaşmaya bırakıyor. Yarın duvarlarda sloganlar yazılı olacak. İlki, büyük tepki uyandıracağı sanılan "Homoseksüeller Defolun!" İkinisi ve sonuncusu "Yaşasın Homoseksüalite!" Yaşasın!

"Boktor Bey, yaşamımın böyle bir hal alacağını bilemezdim, bilseydim, sizin gibi boktor olurdum.

"Korkma, kalabalık azalınca seni evine ben bırakırım"

"Hayır önce box antremanan gitmeliyim"

"Ne tür kitaplar okursun?"

"Sözlük..."

"Gözlüğümü uzatır mısın hı?"

"Buyrun İng. - Türkçe"

" Gözyaşlarım yıllar önce bir dev tarafından yerinden alınmış ve ağzıma tükürük olarak açılan bir ihaleyle bırakılmış.

— Boktor Bey ne yaparsam ölmem? Görüyorsunuz Tan Cemal ne hale geldi? Tatilini maçka parkında geçiriyor.

— Biliyorum, Tan bizim de sevdiğimiz eski bir arkadaştır. Bilirsin bir zamanlar o da trafik polisiydi Düdüğünden tanırdım tanı. Tantanalı bir evlilikten sonra çoktandır, çok tandır yediğinden "Kırlarda bir tane çiçek tanık olmadı işime, tanımadılar tanı" demiştir. Aslında tanışıklı bir tangırdatmaydı, Tanzimattan beri tanklar, tankerler, tanksavarlar ve hatta tanrı (tanrıçasıyla) tanyerinin kızarmaya başladığı saatlerde mor kızın kayboluşuna ağlamışlardı. Bilemezsin o günlerde ne duyarlıydık. Bir güvercinin balkonumuza konuşuna 3 saat ağladığımızı, dedemin dedesi, babamın oğluna anlatırmış da inanmazmışım.

— Bu kadar esrar içmeyin Profezor!.

— Ne kadar içeyim?

— Buyrun şu kadar için.

— Teşekkürler.

— Bak karını getiriyorlar, sanırım bir takas. Sen ne vereceksin?

— İşte bu soruyu beklemiyordum. Ne verecektim? Evet ben, Memed, Karım için ne verecektim? Her erkeğin kendine sorması gereken bir paragraflık romandı bu soru.

Böyle anlarda insan duygulanır, bir iç derinlik kazanır, gözleri kalabalığı deler, gözükmeyen ufku görür, SINEAD'ı duyar. Ölüm belki böyle bir şeydir. Hep bir saniye!..

Siz hiç, her geçen saniye, bir önceki saniyede kaç davranış hatası yaptığını araştıran biriyle karşılaştınız mı? Hey burası komik olacak şimdi,

Hani şimdi okuyorsun ya,Sen yani demek istediğim seni, seni seviyorum... Şey... Yani nasıl desem, aslında seni sevmiyorum yani. Yani... Seni sev...

Bir şaşı, bin körden iyidir diyen zor bir arkadaşım vardı. Bu zor dostum. Bir gün...

Memed Erdener

*unutulmuş bir tür sex.

ÜCRA KÖŞE

KİM DEMİŞ ÖLÜLER DANS ETMEZ DİYE

Gregoryan gotiği Dead Can Dance, "Into the Labyrinth" ile fiyakalı bir grafik çiziyor. İlk bakışta bir rock grubu olarak, biraz huysuz ve aşırı titiz görünmekteydiler. On yıl süresince, İngiliz müzik çevrelerinin karakteristik eğilimlerinden ve harala gürelesinden uzak durdular, izole yaşadılar, pek temsilcisi bulunmayan bir türü icra ettiler, düşün ve sanatta ince beğeni sahibi olan elitlerin ilgilendiği nadide örneklerden biri olarak kaldılar. Gariptir, yeni yeni bağlı bulundukları 4AD plak şirketinin -Cocteau Twins ve Pixies dahil- tüm diğer gruplarından daha fazla satmaya başladılar.

İlk önemli çıkışları "Spleen and Ideal" in gücü ve zayıflığı aynı noktaya dayanır. İkilinin hobisi dünya folk müzikleri üzerinde yoğunlaşmakta. Asya, İrlanda ve Bulgaristan müziklerini çok iyi incelemişlerdir; bu da müziklerine yansır. Fakat bu gücü nasıl kullanacaklarını pek bilemezler. Mamafih, 1,5-2 yılda bir çıkardıkları albümlerle gitgide deneyimleri artar. "Aion", kendisini, Joy Division'ın "Closer" tarzındaki kadersiz İngiliz Popunun, Global - folk müziği ile harmanlanmasında garanti altına alır. "Into the Labyrinth" ise 90'ların ciddi ve irkiltici çalışması "Aion"undan beri, yeni malzemelerle yapılan ilk albüm. Bu albümün en dikkate değer çalışması ise, şüphesiz "How fortune the man with none". Albümün kapanışında yeralan görkemli ağıtta şarkı sözü olarak Berthold Brecht'in Cesaret Ana oyunundan bir metin kullanılıyor. Parça, insanın benliğine bozucu etkide bulunan işkence sesleri ve ürkünç bir atmosfere sahip.

Dead Can Dance'ler (Brendan Perry ve Lisa Gerrard) İngiltere'de Hindistan ve Pakistan gibi ülkelerden gelen insanların oturduğu blok binalardan bir tanesinin 13. katında oturuyorlar. Bir parmak kalınlığındaki demir çubuklardan oluşan dış koruma kapıları var. Böylesi bir dünyada yaşayan insanların muhakkak korunma gereksinimleri var ve bunun diğer önlemlerden daha ucuza geldiği kesin. İngiltere'nin bu yöresinde gerek sınıfsal gerekse yapısal açıdan, birbirinden çok farklı iki dünya var. Birbirleriyle çok ayrıksı olmalarına karşın, parmaklığın içinde kalan yaşam da, dışarıdaki kadar gerçek. Ancak bir başka gezegenden gelip de burada yaşayan insanlarınki kadar gerçek. Ve bu dünyanın çocukları da evlerinin önünde, tıpkı başka yerlerdeki çocuklar gibi oyun oynuyorlar. Onları diğerlerinden ayıran tek fark, ailelerinin bir mülteci izolasyonu yaşıyor olmaları.

Bir santimlik demir parmaklığın, ne denli kalın bir manevi duvar oluşturabileceğini, ancak içeri girdiğnizde farkedebilirsiniz. İçerideki özerklik alanı tam bir Dead Can Dance dünyası. Evdeki en çok kullanılan odada, duvarın birini halılar, Afrika maskları ve İsa suretleri süslüyor. Bir başka duvarı, ikilinin konser afişleri ve Fransa'da Sisters of Mercy ile çektirdikleri bir fotoğraf doldurmakta. Yanındakinde Dead Can Dance'i bir orkestra ile birlikte görmekteyiz. Son duvarda ise kirli, ağır bir havanın altında ezilen "Endüstri sonrası toplum"un güneş batımına ardına dek açılan bir pencere bulunuyor. Işığı seviyorlar, o yüzden siyah perdeleri her zaman açık.

Brendan Perry ve Lisa Gerrard, bu eşitsizlikler toplumunda karşılaşılabilecek, garip ve özel şahsiyetler. Her ne açıdan olursa olsun, model olarak alınması son derece sakıncalı iki nihilist.

Murat Beşer

KLAVUZU DELİ OLANIN

.Göğsümdeki oyuğu genişletirken bıçak
Annemin şifalı elleri neredeydi?
En son ne duyduğumu anımsıyorum
Gittikçe uzaklaşan bir tren sesi

Annem o trenle gitmemiş miydi ?
Abdülkadir Budak, İmzası Gül (Armoni yay)

. Radyolar gün geçtikçe şenleniyor. Delisiz Çay Saati Düşünülemez, Garaj yakında tüm FM'lerde. Öte yandan Stüdyo İmge'nin ve RH Pozitif'in de radyo programlarının başladığını duydum. Anlayacağınız tüm dergilerin bir programı olacak. Sıra Çalıntı'da, onların da artık bir radyo programı hazırlaması gerek!

. Haftalık müzik derginiz Garaj çıktı, çıkar !

. Madonna geliyor !
Amma, safsın ! Ahmet San yine bizi kandırıyor!

. Sonbahar İki Aylık Şiir Dergisi, Türk edebiyatının en uzun süre yayınlanan şiir dergisi olma yolunda. Sonbahar son sayısıyla 4. yılına girdi. Bu sayının konuları "Şairin Tavrı, Bireyin Sorumluluğu", "Mehmet Taner" ve "Sonbahar Şairleri İle Söyleşi" ayrıca onlarca birbirinden güzel şiir... Adresi: Ankara cad. No: 43 Kat 3, Oda 304 Cağaloğlu-İstanbul.

. PTT'nin P'sini satın !

Sirkeci'den 4 Eylül'de postaya verilen zarf tam 21 günde Cağaloğlu'na, Deli'ye ulaştı. Zarfı gönderen arkadaş postaya vermek yerine kendi getirmeyi tercih etseydi tüm iş 10 dakikasını alacaktı ve PTT'nin P'sine binlerce lira ödemek zorunda kalmayacaktı.

. Türkiye'nin en ilginç rock dergisi Garaj yolda. Beklediğinize deyecek.

. Abi yaa, Madonna MTV'de söylemiş, gerçekten geliyormuş.
Oğlum onlar geyik muhabbeti. Öğrenemedin gitti.

. İzlem kültür ve sanat dergisinin ikincisi çıktı. Adresi: Pk 23 Balıkesir

. Cezmi Ersöz, şiir kitabı "Şehirden Bir Çocuk Sevdin Yine" nin kapağına kendi adını koydurmamıştı. Sezen Aksu buna rest çekerek yeni kasetinin kapağına ne kendi adını, ne de albümün adını yazdırmamış. Bakalım buna karşı Cezmi Ersöz şiir kitabının 3. baskısında ne yapacak. Belki kitabı tamamen kapaksız çıkartır, belki de aklımıza gelmeyen başka bir şey yapar. Bekleyen görür.

. Mis Sokak'ta Zeus Rock Bar açıldı. Taksim meydanında belediyenin oparlöründen çıkan acayip seslerden rahatsız olanlar Türkiye'nin ilk halıfleksli rock barı'nda Kramp gibi toplulukları dinleyerek kafa dinleyebilirler.

. "Sosyal Devlet kendi halkının durmadan artan çaresizliğine ve mutsuzluğuna öylesine muhtaçtır ki yurttaşların çaresiz ve mutsuz kılınması işi, tek tek yurttaşların iyi niyetli, ama acemice girişim ve çabalarına bırakılamaz. Modern yaşamın bütün öteki alanlarında olduğu gibi bu alanda da devletin yol göstermesi kaçınılmaz bir gerekliliktir. Mutsuz herkes olabilir; ama kendini mutsuzlaştırmayı insan ancak öğrenerek gerçekleştirebilir. Öyle bir kaç deneyimle, kişisel olarak mutsuzlukla bir kaç tanışmayla olacak iş değildir bu." diyen Paul Watzlawick , devlete yardımcı olma amacıyla bir "Mutsuzluk Klavuzu" yazmış. Ayrıntı Yayınları'ndan çıkan bu kitap her Türk vatandaşı için kaçınılmaz bir başvuru aracı.

Attilâ İlhan her salı akşamı TRT 2'de Sanat programında nefis söyleşiler yaparak programın konuşma özürlü sunucusunu hayretler içinde bırakıyor. Zira, şairimiz konuşmalarını irticalen ve hiçbir hazırlık yapmadan yapıyormuş ve sunucu önündeki yazılı metini bile tekleyerek okuduğu için mesleği terk etmeye, erken emekliliğe ya da Star TV'ye başvurmaya karar vermiş.

. Gani Müjde Ayaküstü 3. Baskı, Burası T.Ö.rkiye 9. Baskı ve Cinsellarus 2. Baskı'yı yapmış. Parantez yayınları

Deli'lere bir duyursanız, dedi. Duydunuz mu?

. Haftanın filmi, Sommersby. Richard Gere ve Jodie Foster baş rollerde oynuyor. Hem artistler hem filim ilginç. Daha ne diyeyim ?

. Haftanın sorusu: Bu hafta, kaç dergi kapatıldı, kaç gazete ve dergi toplatıldı, kaç gazeteci hakkında dava açıldı, gazete bayiileri niçin ölümle tehdit ediliyorlar ? Biliyor musunuz? (Çünkü, Anayasa'da yazıyor, "Basın hürdür, sansür edilemez !")

. Dergimizin kedisi Kadastro birbirinden güzel tam dört tane yavru doğurdu. Kadastronun yavrularından edinip evinde Deli dergisinin havasını yaşamak isteyenler Vedat Tülek ya da Tahsin'le bağlantı kurabilirler. Adres ve telefon aynı.

MEDYA CANAVARI
(Taklitlerinden sakınınız! Medya medyadır. Rekabete gelmez!)

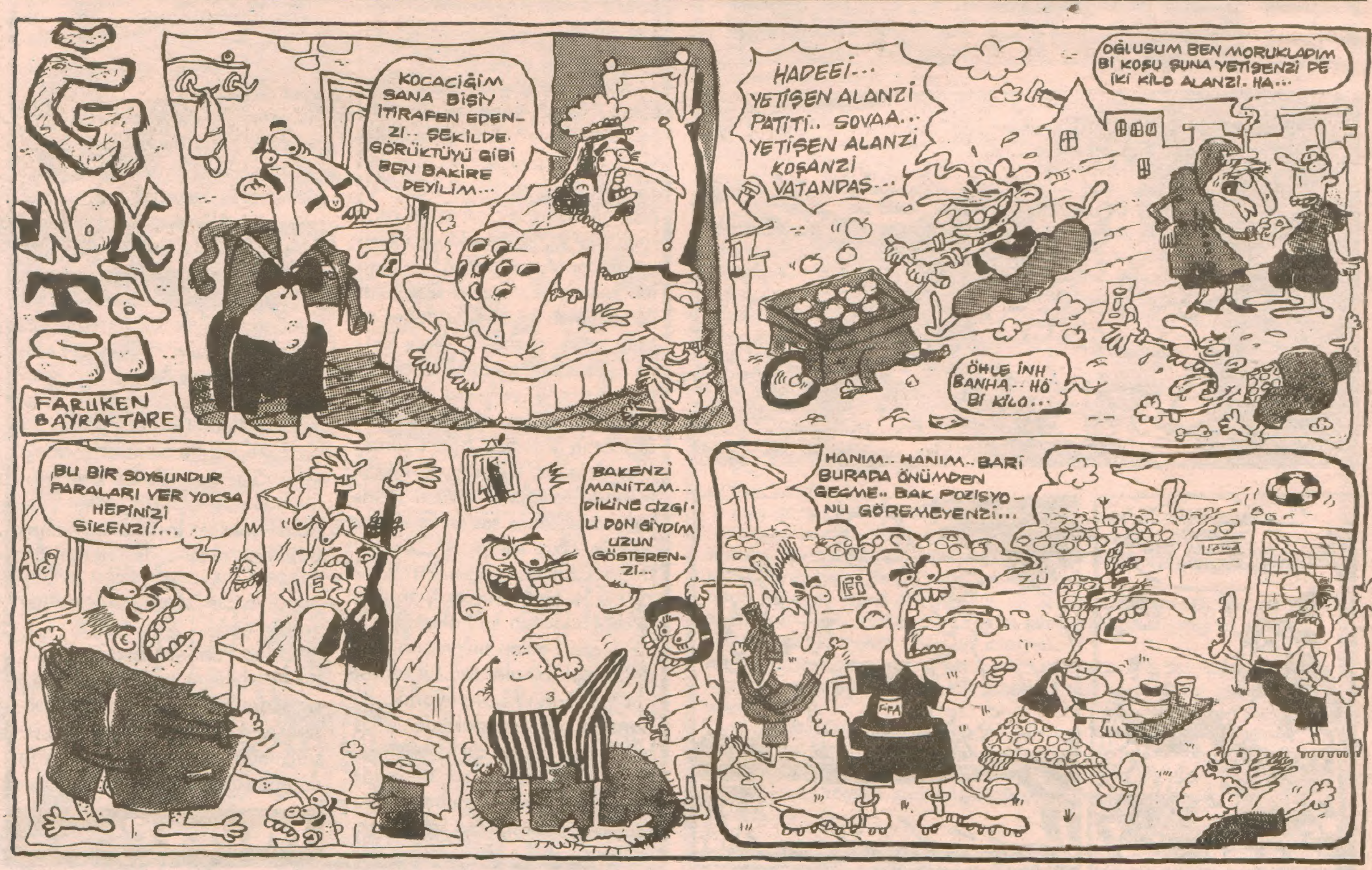

SİNEDELİ

Bu hafta da değişiklik olsun televizyon filmleri yazayım dedim. ben sinemaya gidemedim bu hafta... siz de gitmeyin! Oturun evde... televizyonun neyi eksik... FİLM TELEVİZYONDA SEYREDİLİR.

Çarşamba akşamı saat20.45'te İ. Star'da, daha önce vizyona girmiş eğlenceli bir yol filmi var. Kaçırmışsanız seyredin. 1988 yapımı "Midnight Run", "Geceyarısı Av" adıyla gösterilecek. Bir narkotik polisiyle, eroin satıcısından zimmetine para geçiren tuhaf muhasebecinin matrak ilişkisini anlatıyor. "Geceyarısı Av", Polis (Robert De Niro) muhasebeciyi (Charles Grodin) kıskıvrak yakalıyor ama iş yakalamakla bitmiyor. Los Angeles'e getirip adalete teslim edene kadar akla karayı seçiyor. Muhasebecinin oldukça yıldırıcı bir kişiliği var. Tabi peşlerinde de eroin mafyası...

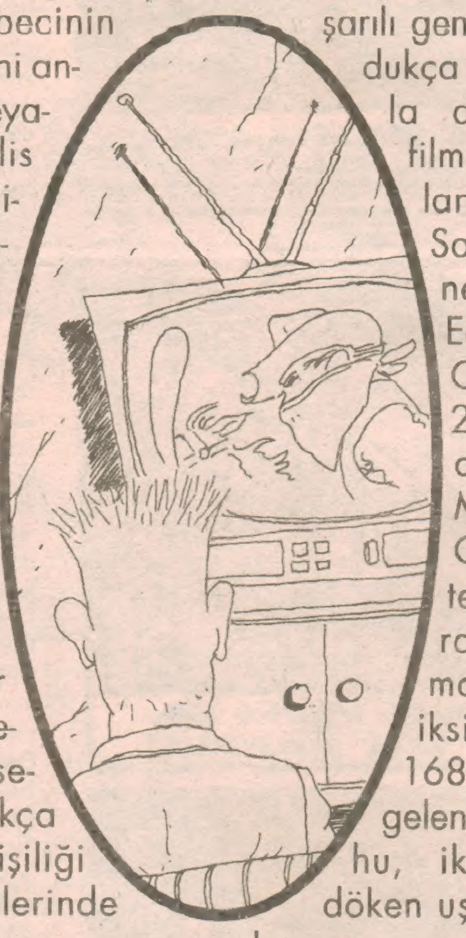

Çarşamba gününün bir diğer ilginç filmi de Sam Peckinpah'ın 1961 tarihli "Ölümcül Dostlar"ı. Orijinal adı "Deadly Companies" olan film 20.45'de HBB'de gösterilecek. Peckinpah hayranları düşkırıklığına uğrayacaklar, çünkü film başroldeki Mauren O'Hara'yı öne çıkartmak niyetiyle çekilmiş. Zaten yapımcı da O'Hara'nı abisi. Gene de Pecıknpah'a özgü bir-iki düello numarası için seyretmeye değer.

Perşembe akşamı 22.40'ta Kanal 6'da yine 2 sene öncesinin başarılı bir vizyon filmi ver. "Brooklyn'e Son Çıkış" Film 1950'li yılların Brooklyn'ini, orada yaşayan işçi aileleri ve gençliğin yaşamını anlatıyor. Jennifer Jason Liegh'in yanı sıra ilk bu filmle adını duyuran başarılı genç kadro ve oldukça sert yorumuyla diğer gençlik filmlerinden ayrılan "Brooklyn'e Son Çıkış"ın yönetmeni Uli Edel.

Cuma akşamı 20.30'da atv'de "Fu Manchu'nun Oyunu"nu Peter Sellers hayranları kaçırmasın. Gençlik iksiri sayesinde 168 yaşına kadar gelen Dr. Fu Manchu, iksiri kazayla döken uşak yüzünden karışımı yeniden oluşturacak malzemelerin peşine düşüyor. Sellers, filmde gençlik iksirine kavuşsa da gerçek hayatta kavuşamadı. Çünkü Dr. Fu Manchu Peter Sellers'ın ölmeden önceki son rolü oldu

SEVEN CANTER

GARAJ

HAFTALIK MÜZİK DERGİSİ

MÜZİĞE KAYITSIZ KALAMAYAN DELİ'LER.

HAFTALIK MÜZİK DERGİNİZ

GARAJ

BU PERŞEMBE VE HER PERŞEMBE BÜTÜN GAZETE BAYİLERİNDE.

ADRES:
KLODFARER CADDESİ
DOSTLUKYURDU SOKAK
HACIBEY APARTMANI NUMARA: 10 - 5
34410
ÇEMBERLİTAŞ - İSTANBUL
TELEFON:517 15 26
FAKS: 517 15 27

BU SÜTUN NASIL BOŞ KALDI?

Dergiye geldiğimde insanların yüzünden anlamsız bir huzur okunuyordu. Kadastro ise, yemek verir umuduyla Resul'un bacaklarına sürtünüyordu. "Bu kedi aç!" dedi Resul, anlayışlı çocuktur. Ben de iyi anlarım ve Kemal Kenan'ın ortalıkta olmadığını ve olmayacağını ve derginin ertesi gün baskıya yetişmesi gerektiğini anladım.

Panik yoktu. Değerli arkadaşlarımın dediğne göre elimizde ortalamanın üzerinde iş vardı. Resul yarım sayfa öykü çizmiş, Memed yarım sayfa yazı yazmış, Erkin Ergin 1.5 sayfa renkli iş getirmişti. Bu arada, sağolsun, Kemal Kenan iki saatte bir arayıp yazısını iki saat sonra fakslayacağını söylüyordu. Matematiksel hesap gösteriyordu ki dergide boşluk olmadığı gibi, varolan işlerin hepsini yerleştirebilmek için Hakanüstü bir çaba gerekiyordu. Yaratılmış olan "Herşey yolunda" havasının lafarasında boş bir sütundan bahsedildiyse de, buna pek önem vermedim.

İlerleyen dakikalarda aksilikler başladı. Gary Larson'ın karikatürleri ortada yoktu. Okur mektupları açılsın diye yırtınan okur sadece iki mektup gönderebilmişti. Memed galiba bizi ekmişti. Boş bir sütun vardı. Deli'yle ilgisi olmamasına rağmen, Suat Bilgi aradığı Duran Duran fotoğrafını bulamayarak gecemize gerilim katıyor ve Resul künyeyi yazalım diye zırlıyordu. Kemal Kenan arayıp kurtların faksa saldırdığını söylüyordu. Erkin'in ölçüsü yanlıştı. Boş bir sütun vardı. Sular akmıyordu. Tram bitmişti. Silgim kaybolmuştu. Bunun üzerine Hakan ayağa kalktı ve "Dergi gecikecek!" dedi. Resul "Ha?" dedi. Arka sıralardan bir ses "Peki ya boş sütun?" diye bağırdı.

Tutuklanma hikayesini anlattığı telefon konuşmamızda Kemal Kenan'a tanımlanamayan boş sütundan bahsettim. Bu işe çok şaştı. Sonra da edepsiz ve yılışık bir tavırla şöyle dedi: "Sen oraya 'Bu Sütun Nasıl Boş Kaldı?' diye bir yazı yazıver. Ha ha ha!"

Ben de yazdım.

SELÇUK ERDEM

5.10.1993 SALI ...03:35... KADIKÖY ...

...HAKAN KARATAŞ.

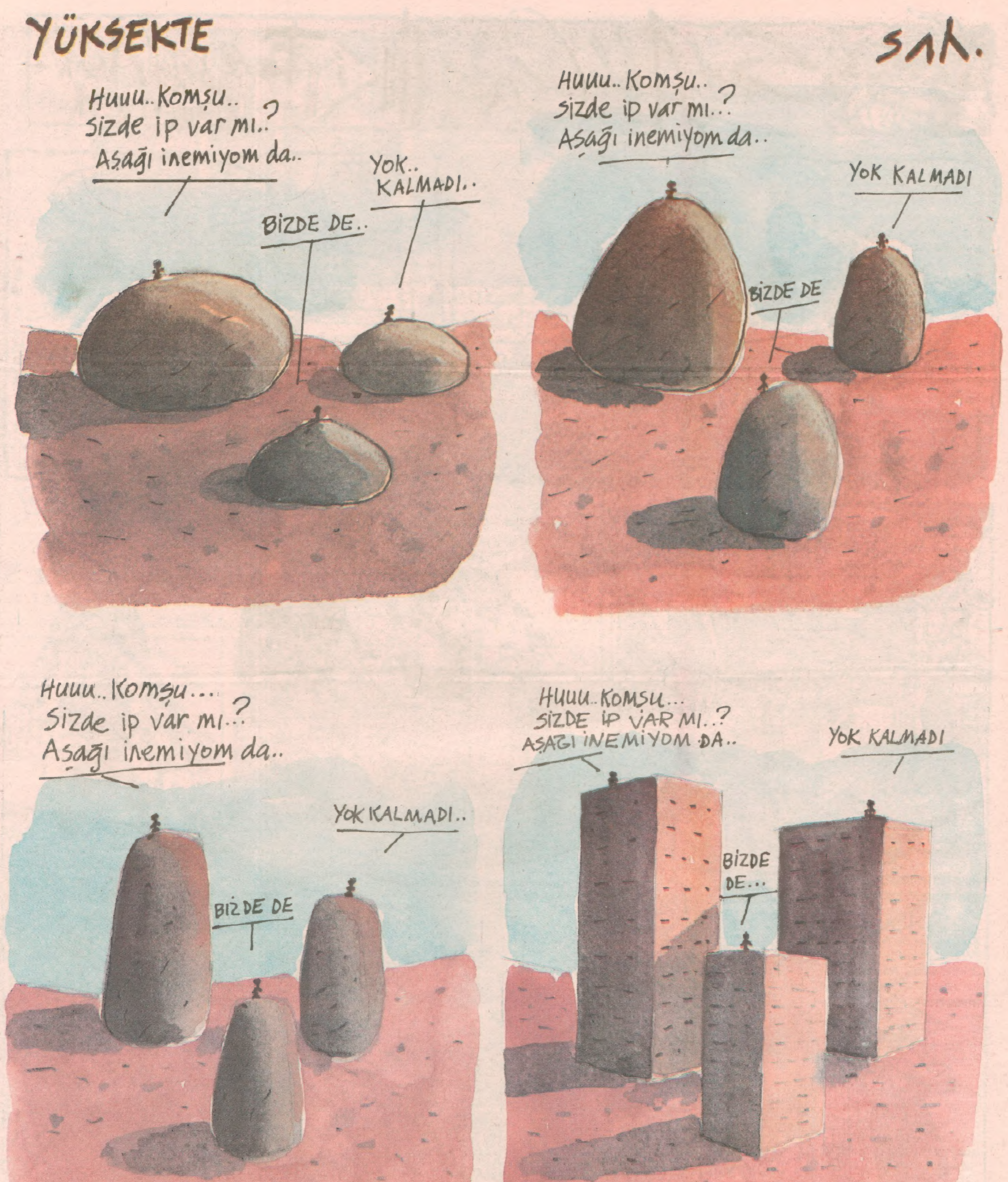
YÜKSEKTE
Sah.
Huuu.. Komşu.. sizde ip var mı..? Aşağı inemiyom da..
YOK.. KALMADI..
BİZDE DE..
Huuu.. Komşu.. sizde ip var mı..? Aşağı inemiyom da..
YOK KALMADI
BİZDE DE
Huuu.. Komşu... Sizde ip var mı..? Aşağı inemiyom da..
YOK KALMADI..
BİZDE DE
HUUU.. KOMSU... SİZDE İP VAR MI..? AŞAĞI İNEMİYOM DA..
YOK KALMADI
BİZDE DE...

uzak köşe gary larson

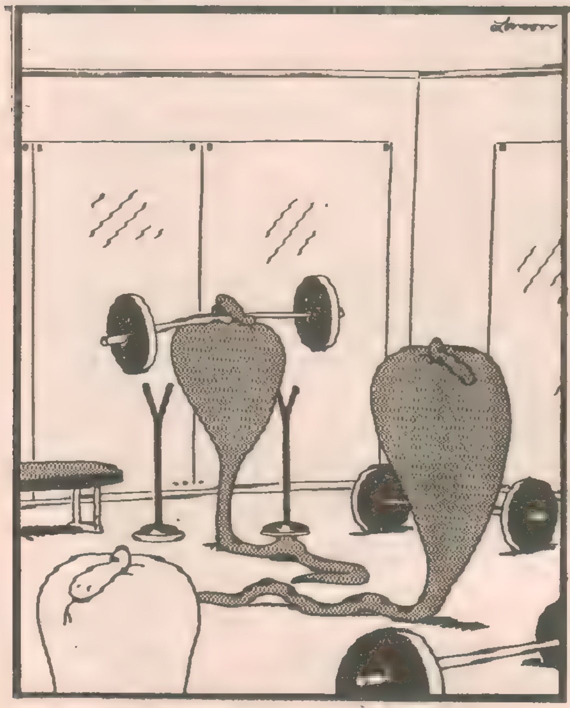

Yılan body-building salonu

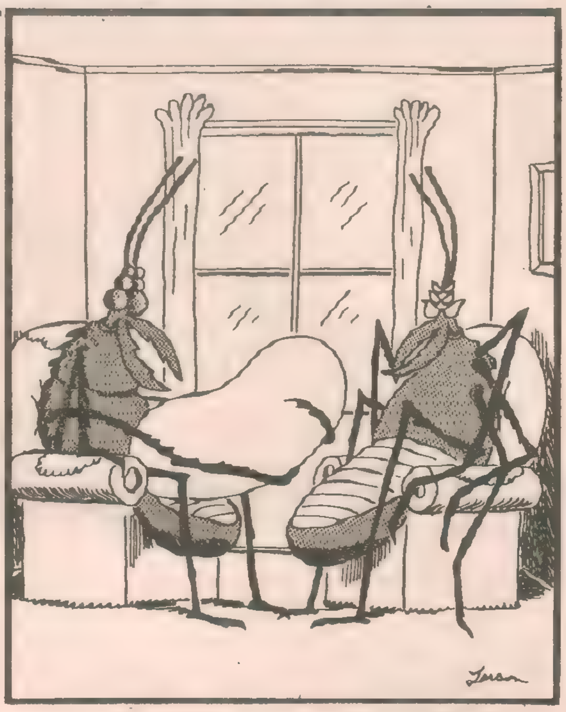

Roger erkek bekliyor, ben ise kız istiyorum.
Ama tabi önemli olan altı gözü ve sekiz bacağı olması

"Tabi ki, tamamen büyümeden önce
birçoğunuz yenmiş olacak"

"Randy! otur önce yemeğini ye!
O şeyi sonra ararsın"

INSOMNIA

HİÇBİR ŞEY BİLMİYORDUM !

1

En küçük bir balıkçı kulübesinin bile bulunmadığı bu sahile nasıl gelmiştim. Kazaya uğramış bir gemiden mi kurtulmuştum yoksa deniz köpüğünden doğmuş bir masal yaratığımı idim?

Bir şeyler söylemek istiyordum belki ama nedense konuşamıyordum. Çok uzaklardan gelen bir takım sesleri dinliyormuş gibiydim. O ise kulağıma yaklaşarak kendimi dalgalara bırakmamı, orada bir süre için rahat olacağımı söyleyerek dudaklarını yanağıma yapıştırarak uzun uzun ısrarla öpüyordu.

Kendisine biraz neşelenmesini söylediğimde, bembeyaz dişlerini meydana çıkararak., tatlı bir tebessümle güler, böyle mutlu olduğunu fısıldar, bana sokulur, sanki oralardan çekilip çıkarılacakmışım gibi geniş yuvarlak elleriyle okşanırdım.

Dışarıya baktığımda sedeflerin parıltısında bir gökkuşağı ile karşılaşır, gözlerime dikilmiş gözleri ve aydınlık tebessümü ile, beni buralardan alıp, merdivenlerden yukarı çıkarmasını ve binbir gece masallarını anlatmasını beklerdim.

Her seferinde, denizin köpüğünden koparılmış bir çiçek gibi karşımda bulurdum.

Bir gün uykudan yeni uyanmıştım. Konsolun aynasından, karyolada arkasına dayanmış, ağlarken görmüştüm.

Açık yakalı, ipek işlemeli uzun geceliği ile onu ağlarken gördüğümde kimsesiz olduğunu zannettiğim bütün herşeye acımıştım.

Korkunç bir gürültüyle uyandığım o gün, o küçücük odamızın içinde bi dolu kadın ve sürekli bağıran, çığlıklar atan annemi görmüştüm.

O an onun iki tarafa açılmışbacaklarını ve çığlığını duyduğum o an, eteğine tutunup oradaki karanlıktan yukarılara çıkmak istemiş,

her zaman kulağıma hiç bilmediğim güzel şeyleri fısıldayan dudaklarından öpmek istemiştim.

Ortalıkta tuhaf bir koku dolanıyordu.

Yattığım yerden kalkarak pencereyi açtım. Dışarıda inanılmaz bir sürat ve telaşla koşuşturuyorlardı.

Aynı anda bir kuşun ötüşünü duymuştum.

Tekrar pencereye koştum.

Dışarıdaki gürültü adamakıllı şiddetlenmiş, kadınlar annemin etrafında bir hale oluşturmuşlardı.

Koku tahammül edilemeyecek kadar ağırlaşmış, halenin içindeki annem görünmez olmuştu.

Başımı yastığın altına sokuyor, kulaklarımı tıkıyordum.

Ses ve koku aynı şiddetiyle devam ediyordu.

Bunun ne olduğunu anneme sormak istemiş ama halenin içinde kaybolmuş olan annemin çığlığından başka hiçbir şeyi göremez olmuştum.

Kuş hala susmamıştı.

Soğuk bir ter bütün vucudumu kaplamıştı.

İçeri koştum, pencereyi kapamak istedim.

Duvarlarda dolaşan garip gölgelerin arasından bir elin bacağımdan kavrayıp, dışarı çekmek istemesiyle kendime geldim.

Annem, çığlığı kesilmiş bana bakıyordu.

İnsanlar sönük ve ölgün bakışlarla karşımda duruyor, ben ise az önceki o keskin koku ve dayanılmaz şiddetli sese yakın bir tonda bağırıyordum.

Hiçbir şey bilmiyordum.

Hiçbir şey.

Hiçbir.

Hiç.

Şey.

SUAT BİLGİ

İMTİYAZ SAHİBİ VE GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Kemal Kenan Ergen
YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ
Vedat Tülek
KALİGRAFİ
Emine Uysal
DİZGİ
Erkan Mazıcıoğlu
ANKARA TEMSİLCİSİ
Alev Tümer
Tel: 427 66 72
Faks: 427 66 71
DELİLER
Hakan Karataş, Ender Özkahraman, Memed Erdener, Gani Müjde, Kemal Kenan Ergen, Selçuk Erdem, Gökhan Budak, Seven Canter, Derya Sayın, Suat Bilgi, Resul Ertaş, Tahsin Atasoy, Tuncer Erdem, Melih Katıkol, Emine Uysal, Sahir, Alev Tümer, Faruk Bayraktar, Gary Larson, B. Güneyt Büyükdağ, Gülçin Özdemir, Metin Tiryaki, Kemal Kaya, Kadastro.
OFSET HAZIRLIK
Ağaçkakan Ltd.
BASILDIĞI YER
Ge-Pa Basım Sanayi ve Ticaret A.Ş.
Tel: (1) 268 08 36
İSTANBUL
PAZARLAMA
Mustafa Yıldız
DAĞITIM
Yaysat A.Ş.
YAZIŞMA ADRESİ
Klodfarer Caddesi
Dostlukyurdu Sokak
Hacıbey Apt. 10/5
34410
Çemberlitaş / İstanbul
Tel: 517 15 26
Faks: 517 15 27

DERYA KUZULARI
DERYA SAYIN

Okur Mektupları

SANATÇILARA... (TRA$$$!!!)

Toplumun aydın kesimi denildiğinde ilk akla gelen sanatçılardır. Çünkü onların herkesten fazla kitleleri peşinden sürükleme özellikleri vardır. Aynı zamanda toplumsal sorunları gözüönüne serip (yapıtlarıyla) bu konularda bir şeyler yapılması gerektiğini anlatırlar. Bu iki özellikten birincisi Türkiye'de çok iyi uygulanıyor. (Zaten böyle kültür fakiri insanlar üzerinde bir etki çok kolay yaratılıyor.) İkinci özellik ise bir çok sanatçı tarafından biliniyor fakat uygulanmıyor. Çünkü medya tarafından desteklenmediği için para getirmiyor. Bu noktada şu soru akla geliyor. Para kazanmak için mi sanatçı olunur?

Bu iki özellikten yola çıkarak üçüncü ve en önemli özellik ise şudur. Sanatçıya ait olduğu toplumun kültür seviyesini artırmak için çalışan insandır.

Bu bağlamda türkiye'de kaç tane sanatçı var? 10 mu, 20 mi, 30 mu. Dikkatinizi çekerim. 70 milyonluk bir ülkeyiz. Bu kadar az gerçek sanatçımız varken Kültür Bakanlığ'mız olsa ne olur, olmasa ne olur? Toplum aynı toplum. Kültür seviyesi hâlâ eksilerde. kitaplar hâlâ kütüphanelerde. Biz onları ellerde okunurken görmek istiyoruz.

Deli'yi Seviyorum...

Şenol ŞENER

Niçin tutarsızım. Niçin insandan tutamayacağı sözler isteniyor. Bugüne kadar ne yaptım, ne yapıyorum, ne yapacağım. Niye ders çalışmıyorum. Niçin mutsuzum. Niye sevdiğim insanların çoğu İstanbul'da. Ben de mi İstanbul'daki bir üniversiteyi kazanşam ki... Birisini sevme, onunla herşeyini paylaşmak istersin ama aradığın kişi bir türlü karşına çıkmaz. Cinsel yaklaşmayı sevgi, seninle yakından ilgilenip sorunun paylaşanı sevgili görürsün. Gün gelir onlarda da aradığın sevgiyi bulamazsın, gene boşlukta kalırsın. Niye despotlar, faşistler, şeriatçılar, politikacılar serbest geziyor, niye onlara hakları okunup... Niye İ.O. Deli'ye pandik atıyor, kendi işine baksınb Ben bu dünyayı anlamıyorum, o da beni.

Bu dünyada cevapsız sorular niçin bu kadar çok?

Dilek BAŞARAN (Nostalji)

*Sevgili Murat Polat (T.K.) Mutlu bir doğumgünü için sevgilerim yolluyorum.

EN DELİ OKURUNUZDAN; SEVGİLİ DELİ'YE

Sayı 111, işe giderken dergimi alıyorum. Her sayıda olduğu gibi önce 16. sayfayı alıp okuyorum. Deli'nin en sevdiğim sayfası, en can alıcı, en deli sayfası ve ben bu sayfayı çoookkk seviyorum. Sonra "Okur Mektupları"na geçiyorum ve bir anda aşırı bozuluyorum.

Aslında bu mektup Sayın Dursun Karan Bey'i daha çok ilgilendiriyor. Yazmış olduğu mektuba karşılık verme gereğini taa kılcaldamarlarıma kadar hissettim, bu yüzden yazdım.

Sayın Dursun Bey, eğer gerçek bir deli olsaydınız şunu bilmeniz gerekirdi; DELİ DERGİSİ HERKESE SESLENEN BİR DERGİDİR. MÜZİK EVRENSELDİR. DELİ DE ÖYLE. Dünyada milyonlarca insan var, Deli'yi okuyan milyonlarca (!) insan gibi. Bu insanların hepsinin zevki ayrı ayrıdır. Bunu bilmeniz gerekir. Ve şunu da bilmelisiniz ki Deli Dergisi Nazım'lara, Yorum'lara, Arif'lere de yer veriyor. Şayet gözünüzden kaçmışsa siz delilerden değilsiniz. Ve haftalarca süren Nazım'a imza kampanyasını görmediyseniz, Siz üstüne üstlük bir de körsünüz. Acilen doktora gidin.

"Benim 16. sayfa ile hiçbir alakam yok"demişsiniz. O halde o sayfayı okumayın. Oysa 16. sayfanın müptelası olanlar da var ki bunların başında da ben geliyorum. Ve şöyle de düşünebilirdiniz: "Müzik dünyanın en güzel olayıdır ve bu olay bir bütündür. Rock'tan, Metal'den, Jazz'dan sonra Yorum'lar da gelecektir" diye düşünmeyidiniz. Ve bence "Deli bir bütündür, bölünemez" 1. sayfadan, en son sayfasına kadar o konmalıdır. Şayet bu yapılmıyorsa zaten Deli'nin tadına varılmaz. Anladığım kadarıyla siz Sayın Dursun Kuran Bey, bir deli değil, örümcek kafalı bir parazitsiniz. Beli'nin anlamını çözmenizse imkansız.

Şunu da belirtmeden geçmek istemem. Ben Yorum da dinliyorum, Nazım'ı, Arif'i vs. de okuyorum Rock'ı, Metal'i, Jazz'ı da çok seviyorum. Ve diyorum ki önyargılı olmaktan vazgeçin millet. Önyargılı insanlar çok fazla şey kaybederler. Yalnızca sabit bir konuda yoğunlaşmayın. Ufkunuzu genişletin. Biraz uçmayı öğrenin. Biraz Martı Jonathan olun. Biraz Bach olun. biraz insan olun be. Ve tabi en önemlisi Deli olun, Deli.

Ben koskoca bir Deli'yim
Sevmeyi bildiğim için, gülmeyi, ağlamayı bildiğim için,
Öğrenmeyi -sonsuzca öğrenmeyi- istediğim için,
Bir beyin taşıdığım ve onu çalıştırdığın için,
Ben koskoca bir Deli'yim ey ahali
Ve bu durumdan da oldukça memnunum.
Bence siz de Deli olun. Tüm Deli Dergisinde çalışanlara sevgilerimi yolluyorum. Ve son birşey söylüyorum:

ARTIK UYANIN MİLLET, ARTIK BİRAZ DELİ OLUN yani...

Sevgiler
Yasemin MUTLU

EMİR ALİ KAYA..............!?!?!?!?!

MERHABA

8.000 TL. verip derginizi ldıktan sonra cebimde kalan son parayla size bu mektubu gönderiyorum. "Fişi nereye sokalım?"a gelince... Ben derim ki; fişi "Ü" harfinin deliklerine sokalım. Görüldüğü gibi olay bu kadar basittir. İster büyük, ister küçük "ü" olsun noktalar arası uzaklık fiş için uygundur. Neden "ö" değil de "ü" derseniz, "ü" daha kibar bir harf, üstelik şekil itibarıyal fişi anımsatıyor.

Balonumu sabırsızlıkla bekliyorum

Sevgiler
Cahide

KİM ŞAMPİYON

Gazetelerde, dergilerde özellikle okursunuz... "Süper şampiyonlar yurda döndü" - "Genç işadamları eğitimlerini tamamlayarak ABD'den yurda döndüler"... Yazdıklarına göre bu insanlar lise öğrenimleri sırasında çok başarılı olmuş ve bu başarı sebebiyle Türkiye'de harcanacakları düşünülerek yurtdışına gönderilmişlerdir. Oysa durum hiç de öyle değildir. türkiye'de milyonları sömürerek zengin olmuş insanların şu şımarık çocukları liseyi babalarının ağırlığıyla ancak bitirebilmişlerdir. Ülkede aslında benim de karşı olduğum üniversite sınavını kazanamamıştırlar. ÖSYM - sevdiğimden değil- türkiye'nin tek tarafsız kurumu olduğundan babaları para etmemiş ve üniversiteye girememiştirler... Umarsız babalarının sömürüden aldığı paralarla ABD'ye Avrupa'ya gitmek zorunda kalmışlardır.

Bir de Anadolu'nun devletsiz köylerinde aç açık büyüyen, ancak evinin işini bitirdikten sonra ders çalışabilip, beyniyle yüreğini sonuna kadar zorlamış ve insan olmuşları düşünün...

Düşünün... Yurdunun dertlerini çeken, halkına birşeyler öğretebilmek için gece gündüz çabalayan, kendi adına pek beklentisi olmayan, hele parayı, milletvekilliğini falan hiç düşünmeyen, ömrünü halkına adayan, bu ülke için Sivaslarda cayır cayır yananları düşünün...

Sorgulayın...

Şampiyon kim?

Akın Serçe

→HaLK TrAJEdiLeRi←

PATLAMA NOKTASI

İstanbul İzmit karayolu üzerinde, küçük ama oldukça güzel ve modern bir kasabaydı Yanbastı. Çocuklar yol kenarında fındık, fıstık, Ice tea ve olips satarlardı geçen arabalara., Babaları benzin, mazot işiyle uğraşırken anneleri mola yerlerinde otobüslerin camlarını siler, yolculara akapunktur yaparlardı. Bu arada dedeler patlayan lastikleri tamir ederken, neneler de rot-balans ayarı yaparlardı. Ayrıca ayranıyla, pişmaniysiyle, step dansı ve patlayn şaka sigarasıyla da meşhurdu Yanbastı... Kısaca otoyoldan çok yi i kazanıyordu adiler. O dönemde bir üniversitesi, oniki lise dengi okulu, yüzlerce ilkokulu ve milyonlarca tebeşiri olan kaç tane üçbin nüfuslu kıç kadar kasaba vardı ki memlekette? Yoktu. Üstelik, olimpik havuzun, stadyumun ve futbol topunun da yapımı neredeyse tamamlanmak üzereydi ki...

...İki hıyar bürokrat, bugün tepe tepe kullanmakta olduğumuz İzmit-İstanbul Otoban Projesi'ni icad ettiler. Seçim yakındı. İstanbul İzmit arasına üç saatten bir saate indirecek olan bu proje, İzmit'teki halasının cenazesine yetişmesi gereken, zamanın başbakanı için çok iyi bir fırsattı. Vee Yanbastılılar'ın aptal aptal gülen gözleri önünde otobanın yapımı başladı ve bitti. Bu aptal gülümsemeye otoyol şantiyesinin yanlışlıkla "İzmir-Antalya Karayolu" tabelasının konmasıydı. Yanbastılılar, otoban yapımına yardım bile ettiler.

"Allahın yoluna para mı vercen?" diye düşünen inananların, bir süre eski yolu kullanmaları nedeniyle Panbastı'yı ilk zamanlar otoban pek etkilemedi. Ama bu dönemde, eski yolu sadece, atesitlerin kullanması, kasabın gelirini büyük ölçüde azaltmıştı. Ancak çok geçmeden, gişelere ödenmesi gereken paranın, Yanbastı'ya kaptırılandan çok daha az olduğunu keşfeden, aritmetiği güçlü ateistler, aradaki farkı inananların safına geçmek için yeterli buldular. Ve böylece, Yanbastı'dan geçen eski yolu sadece gişelere verecek parası olmayan fakir sürücüler ve Yahudi otostopçular kullanır oldu.

Gelirleri tamamen kesilen Yanbastılılar, bir süre, stoklarında bulunan çerezleri, pişmaniyeleri ve olipsleri yiyerek, icetea ve ayranları içerek ve step yaparak hayatta kalmayı başardılar. Ancka stoklar eriyince tatil bitti ve yine çalışmak zorunda kaldılar.

Ama yani eski usul ticaret, yeni yolda pek karlı olmuyordu abicim; mini mini çocuklar fındık, fıstık satayım derken çolak kalıyorlar, tombul tombul anneler otobüs camlarına Garfield oluyorlardı. Nur yüzlü dedeler otobana şerit haline geliyorlar, kartal bakışlı neneler, 200 km. hızla giden araçlara rot-balans ayarı yaparken şaşı kalıyorlar ve hızla müşteri kaybediyorlardı.... Sonunda hiçbiri bankadna aldığı krediyi ödeyemedi ve Yanbastı'ya toptan haciz geldi. Ve fakirlik suç oranını önemli ölçüde arttırmaya başlamıştı Yanbastı'da. Her beş dakidada bir hırsızlık, her yirmibeş dakikada bir tecavüz ve her iki dakikada bir cinayet işleniyordu. Tecavüze ayrılan ortalama zamandan, kasabanın önemli bir cinsel çöküntü içinde olduğunu anlamamak için hadım olmak lazım. Ha ha ha.)

Herneyse. Halk açtı. Açlık insanları suça itiyor, suç ise cezaya yuvarlıyordu. kasabanın E tipi cezaevi acilen ELELE tipine çevrilerek kapasitesi arttırıldı ama, bu sefer de, hergün şefkat göstermek ve eğitmleriyle ilgilenmek gibi pek çok yeni problem ortaya çıktı. Ve sonunda, mahkumların etinden ve butundan yararlanılması yoluna gidilerek, çözüm problemin kendisinden üretildi; aç kalanlar suç işleyerek hapse giriyor ve diğer açlara aş oluyorlardı. Bu, suçluların topluma kazandırılmasına yeni boyutlar getiren mühim bir dönüştürme programıydı. Ve fakat, öyle başarılı oldu ki, azalan suç oranı nedeniyle Yanbastı, kısa süre sonra tekrar kıtlığın pençesinde kıvranmaya başladı.

Ve bir sabah, kasaba meydanında açlıktan miyavlayan bir kedinin bulunması, bardağı taşıran son damla oldu. O gece, anfi tiyatroda toplanan Yanbastılılar, kadere isyan etmeye karar verdielr. Saldırı şafakla birlikte üç koldan yapılacaktı.

...DEVAMI HAFTAYA

NOT: Faksı olup da kullandırmayan Kaş esnafının götünü sikiim. (At-Gen Tic. hariç. Özellikle de Simena'daki yavşakların)

KEMAL KENAN

HAKSIZLIK ETMEDİ VE AĞZINDA HİLE BULUNMADI / HOR GÖRÜLDÜ VE İNSANLAR TARAFINDAN BIRAKILDI / ÇOĞUNUN SUÇUNU O TAŞIDI / ONUN BERELERİYLE BİZ ŞİFA BULDUK...

HEPİMİZ KOYUNLAR GİBİ YOLU ŞAŞIRDIK... İşaya 53

YAZAN - ÇİZEN
ERKİN ERGİN

DEVAMI ARKADA...

HEMŞİRE HANIM NARKOZ VERİN LÜTFEN!..
BUGÜN İSA'NIN GERİ DÖNÜŞ MÜJDESİNİ VERDİĞİ KISMI HEPBİRLİKTE OKUYACAĞIZ.. "VE O GİDERKEN MÜJDELEDİ Kİ:"..
GEÇMİŞ OLSUN DELİKANLI...
GERİ DÖNECE... ŞEY... DÖNECEĞİ .....
GARİP.. SANKİ İÇİMDEN BİR HİS GELEMİYECEĞİNİ SÖYLÜYOR... EN AZINDAN BİR SÜRE DAHA...
GEÇMİŞ OLSUN GÜLTEN'CİĞİM. HADİ AMA AĞLAMA ARTIK...
SON

FEZA KURBANLARI
ASLAN KÖPEĞİM BENİM, AKILLI KÖPEĞİM!..
GÖRDÜN MÜ?.. O HAYVAN ODUN PARÇASINI GETİRİNCE İNSAN MUTLU OLDU...
BUNU BEN DE YAPABİLİRİM.
BAK İŞTE GENE ATIYO. ÖNCE BİZ BULALIM.
BULDUK İŞTE.. ŞİMDİ SEN GÖTÜRÜP DÜNYALIYLA DOST OL!..
HIRRR!..
BUNUN NERESİ KÖTÜ, YENİ BİŞEY ÖĞRENMİŞ OLDUK..BAK DÜNYALILAR BUNA AĞAÇ DERLER...